

บทอ่านที่ 1

1 ยน 3:7-10

ลูกที่รักทั้งหลาย จงอย่าให้ใครชักนำท่านให้หลงผิด ผู้ประพฤติชอบย่อมเป็นผู้ชอบธรรม ดังที่พระองค์ทรงเป็นผู้เที่ยงธรรม ผู้ที่ทำบาปย่อมมาจากปีศาจ เพราะปีศาจนั้นทำบาปมาตั้งแต่แรกเริ่ม พระบุตรของพระเจ้าทรงปรากฏ เพื่อทรงทำลายงานของปีศาจทุกคนที่บังเกิดจากพระเจ้าย่อมไม่ทำบาป เพราะเชื้อชีวิตของพระเจ้าดำรงอยู่ในตัวเขา และเขาไม่อาจทำบาปได้ เพราะเขาบังเกิดจากพระเจ้า เราจำแนกบุตรของพระเจ้าจากบุตรของปีศาจได้โดยวิธีนี้ คือทุกคนที่ไม่ประพฤติชอบ และไม่รักพี่น้องของตน ก็ไม่ได้มาจากพระเจ้า

พระวรสาร

ยน 1:35-42

วันรุ่งขึ้น ยอห์นกำลังยืนอยู่ที่นั่นกับศิษย์สองคน เมื่อเห็นพระเยซูเจ้าเสด็จผ่านไป จึงพูดว่า “นี่คือลูกแกะของพระเจ้า” เมื่อศิษย์ทั้งสองคนได้ยินยอห์นพูดดังนี้จึงติดตามพระเยซูเจ้าไป พระเยซูเจ้าทรงหันพระพักตร์มาทอดพระเนตรเห็นเขากำลังติดตามพระองค์ จึงตรัสถามว่า “ท่านต้องการสิ่งใด” เขาพูดตอบว่า “รับบี” แปลว่า พระอาจารย์ “พระองค์ทรงพำนักอยู่ที่ไหน” พระเยซูเจ้าตรัสว่า “มาดูซิ” เขาจึงไปดู เห็นที่ประทับของพระองค์ และพักอยู่กับพระองค์ในวันนั้น ขณะนั้นเป็นเวลาประมาณบ่ายสี่โมง

อันดรูว์น้องชายของซีโมนเปโตรเป็นคนหนึ่งคนหนึ่งในสองคนที่ได้ยินคำพูดของยอห์น และตามพระเยซูเจ้าไป อันดรูว์พบซีโมนพี่ชายเป็นคนแรก จึงพูดว่า “เราพบพระเมสสิยาห์แล้ว” พระเมสสิยาห์ หรือพระคริสตเจ้า แปลว่า ผู้รับเจิม เขาพาพี่ชายไปเฝ้าพระเยซูเจ้า พระเยซูเจ้าทอดพระเนตรเห็นเขา จึงตรัสว่า “ท่านคือซีโมน บุตรของยอห์น ท่านจะมีชื่อว่า เปโตร” แปลว่า “เปโตร” หรือ “ศิลา”

ข้อคิด

บรรดาศิษย์ของนักบุญยอห์น แบบติสต์ เริ่มติดตามพระเยซูเจ้า การเป็นศิษย์ไม่ใช่แค่การเป็นสมาชิกทางการของวัด หรือท่องจำคำสอนได้ แต่หมายถึงการดำเนินชีวิตเหมือนที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำ ความเชื่อจึงเป็นวิถีชีวิต มิใช่แค่อารมณ์ความรู้สึก

การเรียนรู้การติดตามพระคริสตเจ้า เป็นประสบการณ์ที่เราสืบสานต่อกันมา และเป็นหัวใจของการเลียนแบบพระคริสตเจ้าของคริสตชน

เสาร์

4

มกราคม

เทศกาล

พระคริสตสมภพ

สดค 98:1-2,7-8,9

ทำวัตรสวดที่ 2

